

מ"ת (ראשון לציון) 72195-11-24 - מדינת ישראל נ' אופיר ניסים בומנדיל (עציר)

מ"ת (ראשון-לציון) 72195-11-24 - מדינת ישראל נ' אופיר ניסים בומנדיל שלום ראשון-לציון
מ"ת (ראשון-לציון) 72195-11-24
מדינת ישראל

נגד

אופיר ניסים בומנדיל (עציר)

בית משפט השלום בראשון-לציון

[06.12.2024]

כבוד השופט יובל קדר

החלטה

לפני בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

כתב האישום

1. על פי הנטען בכתב האישום בין המשיב למתלון התגלע ויכוח, בעת ששהו בבית חברה המשמש כספר, במהלך
הוויכוח הקניט המשיב את המתלון, אחר כך אחז המשיב בחולצתו של המתלון ודחף אותו ובתגובה הדף המתלון
את המשיב. המשיב עזב את המקום וחזר אליו כעבור זמן מה כשבכליו סכין, איים על המתלון במילים "בוא הצידה
אני ארצח אותך, אני אפרק אותך" בעת שהוא אחוז בסכין. המשיב הניף את הסכין לעבר המתלון, המתלון ביקש
מהמשיב להוריד את הסכין, אך המשיב קרב אל המתלון ודקר אותו במותנו. כתוצאה מהדקירה נגרם למתלון פצע
דקירה אשר הצריך תפירה.

2. בהתאם לאמור מיוחסות למשיב העבירות הבאות: איומים, פגיעה כשעברין מזוין, החזקת סכין.

תמצית טענות הצדדים

3. המשיב טען כי קיים כרסום ראייתי משמעותי בראיות וכי אין די ראיות להוכחת העבירות, במיוחד ביחס לפגיעה

והחזקת הסכין ויש לקבוע כי מדובר בתגרה שבמסגרתה נפצע המתלון.

נטען כי המתלון מניפולטיבי ושקרן, גרסתו נכבשה במשך מספר ימים, במהלכן תואמו גרסאות עם העדים הנוספים
ובכך שיבשו את החקירה. הגם שבגרסה הראשונית המתלון אומר כי נדקר באותה הגרסה הוא משקר באשר לזהות
הדוקר וגם העדים הנוספים אינם מצביעים על המשיב כמי שדקר את המתלון. רק בחלוף 5 ימים מהאירוע המתלון
והעדים מייחסים את הדקירה למשיב. ביחס לגרסאות העדים נטען כי הם שונו וכוללות סתירה פנימית - פעם ראו את
האירוע ופעם לאו.

עוד נטען כי בגרסת המתלון קיימות סתירות היורדות לשורש העניין - המתלון מתאר סכין שחורה אך לא זיהה את ידית הסכין שנלקחה מבית המשיב והוצגה לו. עוד נטען כי בשיחה מוקלטת בין המתלון לאביו של המשיב, שהתקיימה בטרם המתלון הצביע על המשיב כדוקר, כשהאב אינו יודע כי שיחה זו מוקלטת, המתלון אינו אומר דבר על סכין או על ניסיון להרוג אותו וזאת על אף שהם משוחחים על הריב שהתרחש בין המתלון למשיב. אף בעימות בין המתלון לאביו של המשיב לא נאמר כי המשיב דקר את המתלון ואף נטען כי המתלון השמיט בעימות את טענתו שהאב הציע לו כסף כדמי שתיקה והדבר מכרסם באמינותו של המתלון.

נטען כי לא הוכח שארעה דקירה, בשים לב לתיעוד הרפואי בדבר "חבלה קלה" ולא התקבלה חוו"ד פתולוגית; עוד נטען כי גרסת המשיב אמינה וברורה לפיה בעת ששהו בבית החבר החל ויכוח בין המשיב למתלון, המתלון הכה את המשיב. בהמשך הם רבו למטה, ובשלב זה האחרים לא יכלו לראותם, המתלון חנק את המשיב והשניים נפלו, אז נשמעה צעקה והעדים ירדו לראות מה ארע; לבסוף צוין כי גרסת המשיב לא נבדקה ומחדל חקירה זה (אי תיעוד הזירה) השפיע על בחינת הראיות.

4. המבקשת חזרה על טענתה כי קיימות ראיות לכאורה, בתמצית נטען כי המתלון מסר מלכתחילה כי נדקר אך הוא וחבריו (העדים) לא רצו לחשוף את זהות הדוקר בשל יחסי החברות עימו ואולם לבסוף, כשהמשיב נמנע מלקחת אחריות על מעשיו, סיפר המתלון את מלוא גרסתו בדבר זהות הדוקר ואופן הדקירה, ואף התעמת עם המתלון ואביו. גרסאות העדים תומכות בגרסת המתלון וגם המשיב מודה כי התעמת עם המתלון. גרסת המשיב תמוהה כיוון שמסר כי המתלון נפל, אחז במותנו (במקום הפציעה) וצעק. עוד נטען כי החבלה שנגרמה למתלון אינה מתאימה לגרסת המשיב ולפי התיעוד הרפואי מדובר בדקירה. לאור זאת נטען כי גרסת המתלון וחבריו אמינה, התפתחותה משתלבת עם האינטרס הראשוני שלהם לגנון על המשיב. באשר לגרסת המשיב, אשר נחקר לאחר כמה ימים, נטען כי היא גרסה מתחמקת שאינה מתיישבת עם השכל היישר. עוד נטען כי התנהלות אביו של המשיב בהגעתו לבי"ח מיד עם הגעת המתלון למקום, ובהמשך בשיחת הטלפון, מסבכת את המשיב. המבקשת סבורה כי אמינות המתלון מתחזקת כתוצאה מאי זיהוי ידית הסכין שהוצגה לו.

ראיות לכאורה

5. נפתח ונזכיר כי לשם קביעת קיומן של ראיות לכאורה די כי בית המשפט ישתכנע כי קיים פוטנציאל ראייתי להרשעת הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום (בש"פ 3144/20 פלוני נ' מדינת ישראל (07.06.2020)). המבחן של "אם נאמין" לראיות התביעה האם יש בהם כדי להביא למסקנה שהמשיב ביצע את המעשה (בש"פ 127/22 מדינת ישראל נ' עייסא הייב (6.2.2022); עמ"ת (עליון) 27187-09-24 אבו בלאל נ' מדינת ישראל (6.10.2024)). אדגיש, אין צורך לבחון, בשלב זה, את מהימנות הראיות או להכריע בין גרסאות סותרות, למעט במקרים חריגים, כאשר חומר הראיות מגלה על פניו סתירות או פרכות מהותיות, המלמדות על חולשה בולטת בתשתית הראייתית (ראו בש"פ 5191/13 עמאד אבו חאמד נ' מדינת ישראל (29.7.2013)) - המקרה שלפני אינו כזה.

סקירת הראיות

6. המתלונן מסר הודעה ראשונה בבית החולים מספר שעות לאחר האירוע, שם טען כי עמד לבדו בחוץ לעשן ואז ניגש אליו אדם לא מוכר וביקש סיגריה, המתלונן סרב והתוקף הוציא סכין, המתלונן ניסה לדחוף את התוקף, אך התוקף המשיך לאיים עם הסכין ולבסוף דקר אותו בגב מאחורה פעם אחת. לאחר מכן חזר המתלונן לבית חברו (במרחק 20 מ') וחבריו הזמינו עבורו אמבולנס. המתלונן ביקש להימנע ממסירת שמות חבריו בטענה כי הם לא קשורים ולגבי הסיטואציה של הדקירה מסר כי הם היו לבד והדוקר בא לבד. המתלונן תיאר את הסכין כסכין גדולה - 15 ס"מ בצבע שחור עם קצה חד.
7. בהודעתו השנייה ביום 24.11.24 המתלונן מספר כי בעקבות השיח בינו לבין המשיב הם דחפו זה את זה ובהמשך המשיב עזב את המקום וחזר כעבור זמן. כשהמשיב חזר הוא ניגש אל המתלונן, איים עליו במילים "אני ארצח אותך" ודרש כי ילכו לצד, המשיב שלף סכין גדולה בצבע שחור, הניף אותה לעבר המתלונן וניסה לדקור את המתלונן פעמיים ובפעם השלישית הצליח לפגוע בו. המתלונן המשיך ומסר כי אביו של המשיב הגיע לבית החולים, בטרם הגיעו השוטרים למקום, ניסה לשכנע את המתלונן שלא להגיש תלונה ואף איים עליו שלא יעשה כן ועוד אמר לו שלא יגיד את שמו של המשיב. המתלונן הוסיף כי אביו של המשיב נשאר לצידו גם כשהמשטרה הגיע ועזב אך בשעה 05:00 (המשיב נחקר בשעה 01:30). בהמשך אביו של המשיב התקשר אליו מספר פעמים ואף הגיע אליו לביתו, ניסה לשכנע אותו שלא להתלונן ורמז גם על אפשרות של פיצוי כספי. עוד מסר המתלונן כי המשיב התקשר אליו עוד כשהיה בדרכו לבית החולים אך לא ענה לשיחה (תיעוד השיחה הוצג לחוקר). המתלונן השלים גרסתו והסביר כי הוא וחבריו היו בלחץ, הם הקורבנות אך המשיב ואביו הרסו להם את החיים, והסיבה שלא סיפרו אמת כי רחמו על אביו של המשיב, כי הם מכירים את המשיב ולא פשוט לספר עליו את הדברים במשטרה אך בסוף הם (המשיב ואביו) "התהפכו" עליהם.
8. בהודעה קצרה נוספת מסר המתלונן כי הוא לא יודע לומר אם הסכין המוצגת לו (ידית סכין עם להב שבור שנתפסה בחדרו של המשיב) היא הסכין עימה דקר אותו המתלונן.
9. חבריו של המתלונן מאור ואיתי מסרו בתחילה, מספר שעות לאחר האירוע, כי היו בחוץ אך לא ליד המתלונן בעת שנדקר, ולאחר שהמתלונן צעק וחזר לעברם מכופף, הבחינו בדקירה והזמינו אמבולנס. החבר מאיר ציין כבר ביום 20.11.24 יש לו תחושה שהמתלונן מכיר את הדוקר אבל לא רוצה "לפתוח עליו".
10. החברים, מאור ואיתי, מסרו אף הם גרסה נוספת בחלוף 4 ימים, בהכללה ניתן לומר כי הם אישרו בגרסאותיהם כי המתלונן עישן בחוץ ואז הגיע המשיב הוציא סכין או משהו חד מאזור המכנסים והמתלונן נדקר. לאחר שתיארו את האירוע כמכלול במענה לשאלות הבחינו בין מה שראו למה שלא ראו (את הדקירה עצמה). שניהם מוסרים כי נמנעו מלהזכיר את שמו של המשיב כי ציפו שהמתלונן או המשיב יעשו כן ויחסכו זאת מהם.
11. המשיב בחקירתו מאשר כמובן כי הוא והמתלונן מכירים זה את זה מספר שנים וההורים שלו מכירים את המתלונן ואוהבים אותו מאוד. המשיב מסר כי האירוע החל כאשר המתלונן לעג לו ואחר כך דחף אותו ובתגובה המשיב דחף את המתלונן בחזרה. בהמשך עזב המשיב את הבית עשה סיבוב וחזר. כשחזר, המתלונן ביקש מהמשיב לבוא לעברו, אז התנפל עליו, חנק אותו ובתגובה המשיב הדף את המתלונן. המתלונן נפל אל משטח חצץ ביחד עם המשיב ואז החל לצעוק, אחז במותנו ורץ לתוך הבית. המשיב נבהל ועזב את המקום. המשיב הכחיש את גרסתו של המתלונן ואת דברי העדים. המשיב מסר כי לא סיפר על המקרה וכי אפשר שאביו הגיע לבקר את המתלונן בבית החולים כי שמע על כך מאחד החברים. המשיב הכחיש כי ביקש מאביו להציע למתלונן כסף. המשיב הוסיף כי שני החברים היו בפנים רק המתלונן היה בחוץ ולכן הם לא יוכלו לראות בכלל את האירוע. המשיב לא נתן הסבר מדוע נמצאה בחדרו סכין שבורה. המשיב אמר כי לא דקר את המתלונן אך אפשר שכתוצאה מהנפילה המתלונן נחתך והוסיף כי זה לא אפשרי שתמונת החבלה שהוצגה לו, נגרמה על ידו.

12. אביו של המשיב נחקר אף הוא באזהרה בחשד להדחת עד (החקירה בעניינו עודנה בבחינה). לדברי האב נמסר לו מהמשיב או מאחד החברים כי המתלון והמשיב רבו והוא רץ לבית החולים כשהוא אינו יודע אם המתלון או המשיב נמצאים שם. האב הכחיש שביקש מהמתלון לא להגיש תלונה והציע לו כסף בתמורה לכך. האב מסר כי שוחח עם המתלון במטרה שהמתלון והמשיב ישלימו. בחקירה נוספת ציין כי שהה בבית החולים עד השעה 5:00, כיוון שמתלון לא רצה להתקשר להורים שלו והוא נשאר לתמוך בו. האב אישר את השיחה המוקלטת בינו ובין המתלון, טען שמתלון דיבר ברמזים, כמו עבריו, חשב שהמתלון מתכוון לפגוע בבנו, הוסיף כי הגיעו אליו שמועות שמתלון מבקש לנקום - לפגוע במשיב. עוד מסר כי המתלון הוא שדיבר איתו על פיצוי כספי ואילו הוא השיב למתלון כי אין לו מאיפה לשלם ובשום שלב לא איים עליו.
13. להשלמת התמונה יצוין כי בתיק החקירה קיימות גם הראיות הבאות:
- א. תמונת הפציעה של המתלון - חתך חד במותן שמאל לכיוון הגב. ללא פציעות או חבלות נוספות.
- ב. צילום שיחות טלפון ממכשירו של המתלון ולפיו אביו של המשיב התקשר אל המתלון בימים רביעי (למחרת האירוע), חמישי ושבת (כתוב "אתמול" והוצג ביום 24.11.24 יום ראשון).
- ג. דוח רפואי של מד"א לפיו המתלון מסר כי נדקר מסכין באורך של 10 ס"מ (יוער כי הקריאה התקבלה ביום 19.11.24 שעה 23:07).
- ד. מסמך סיכום אשפוז מבית החולים ולפיו הדיווח שהתקבל ממד"א הוא על דקירה. בממצאים תוארה "דקירה כ 2 ס"מ עם דימום פעיל... לא נראה חודר בבדיקה ראשונית ללא סימני חבלה אחרים". לאחר בדיקות בוצע שטיפה ותפירה של הפצע בהרדמה מקומית.
- ה. עימות בין המתלון למשיב - המשיב מכחיש כי דקר את המתלון, המתלון אומר כי המשיב דקר אותו, כי הוא יכול היה להרוג אותו ומטיח במשיב כי אין לו כבוד. המשיב חוזר על גרסתו ולפיה אפשר כי המתלון נפגע כתוצאה מהנפילה, החברים לא יכלו לראות אותם ואביו הגיע לבית החולים כיוון שמתלון כמו הבן שלו. המשיב אמר כי לא זוכר שהתקשר למתלון בעת שמתלון היה באמבולנס ולאחר שהוצגה לו תמונת השיחה אמר שאולי התקשר בטעות. המתלון ביקש שהמשיב יביע חרטה.
- ו. עימות בין המתלון לאביו של משיב - המתלון מסר כי אביו של המשיב הוא כמו דוד עבורו והאב מסר כי המתלון הוא בן בית אצלו. כל אחד מהם חזר על גרסתו. המתלון הבהיר כי אביו של המשיב לא אמר לו במפורש לא להגיש תלונה, אלא שאל מה בכוונתו לעשות, האב לא הציע לו שום דבר מפורש אך רמז שאפשר לדבר על כסף. אביו של המשיב הכחיש בתוקף כי היא הציע למתלון כסף, ציין כי חיפש את המתלון כדי לדאוג לשלמו. המתלון אמר כי אינו רוצה לסבך את האב ובמענה לשאלה מפורשת האם האב ביקש ממנו לא להגיש תלונה, השיב בשלילה.

ז. תמליל שיחה בין המתלון לאביו של המשיב - מהשיחה עולה כי האב מחכה לשוחח עם המתלון פנים-אל-פנים לאחר תיאום ביניהם. המתלון מבקש לדחות את הפגישה על אף שמציין כי הוא יודע שהאב ממתין לתשובה. האב בעצמו אומר כי הוא תוהה האם יקבל תשובה לכאן או לכאן וכי המתלון נותן לו "להתבשל במיץ" של עצמו. האב מציין כי המשיב כועס עליו כיוון שהוא בצד של המתלון. האב אומר כי אל לו למתלון להקשיב למה שאומרים אחרים והמשיב רוצה לדבר איתו בעצמו. המתלון מציין כי המשיב עשה טעות ולא לקח אחריות, עולה מדבריו כי אין די בבקשה סליחה. האב חוזר על כך כי הוא בחוסר וודאות, הוא צריך לדעת איפה הוא עומד, צריך לפתור את הבעיה. האב מביע את חששו שאפשר והוא עושה טעות שהוא מדבר עם המתלון בטלפון. המתלון אומר כי הוא עלול לצאת החשוד בתיק, האב משיב כי אין אפשרות כזאת. המתלון אומר לאב כי הם יישבו יחד עם אדם שלישי כדי להגיע להסכמה והאב משיב כי אין צורך באדם שלישי ומתקומם על כך שהדברים נמשכים, שעושים ממנו צחוק והדברים צריכים להיות סגורים. בסוף השיחה הדברים נשמעים לא ברורים אך המתלון אומר "שזה לא יגיע למצבים לא נעימים".

ח. דוח חיפוש הכולל את תפיסת הסכין ודוחות פעולה משלימים המציינים כי הסכין נתפסה בחדרו של המשיב.
ט. דוח חיפוש מצלמות, לא אותרו מצלמות רלוונטיות.

י. זכ"ד זיהוי אביו של המשיב כמי שנכח ליד המתלון בעת שהשוטרים הגיעו לגבות את גרסת המתלון.
יא. מזכר שיחה (טלפונית) של חוקר עם המתלון מיום 21.11.24, החוקר מציין את עיקרי השיחה לפיה המתלון מסר כי מכיר את הדוקר, אביו של הדוקר הגיע אליו לבי"ח ושכנע אותו לא להגיש תלונה נגד הדוקר ואף הציע למתלון כסף. מסר כי החברים קבעו ביניהם כי הם לא מעוניינים בהתערבות המשטרה. מסר כי הדוקר עזב את המקום, לאחר הריב הראשוני, אך לפני שהלך אמר לאחד החברים שידאג שהמתלון יישאר במקום. לאחר שהדוקר הלך המתלון התקשר אליו. בעת שהמתלון חזר כולם נכחו מחוץ לבית, הדוקר הוציא סכין גדולה ואיים עליו אני ירצח אותך, החברים ניסו להרגיע את הדוקר אך הוא ניסה לדקור את המתלון כמה פעמים עד שהצליח. עוד ציין המתלון כי הדוקר הגיע לביתו למחרת וכי גם אביו של אחד החברים ראה את האירוע.

יב. דו"ח צפייה בו נראה אביו של המשיב מגיע לבי"ח בשעה 00:45 ויוצא בשעה 05:10.

יג. צילום הסכין שנתפסה בחדרו של המשיב (ידית וחלק קטן מלהב הסכין, יתרת הלהב חסרה).

יד. דוחות פעולה של שוטרים ולפיהם שמעו מהמתלון וחבריו גרסאות דומות לאלו שמסרו בסמוך לאחר האירוע (כמפורט לעיל) וכן כי לצד המתלון נכח אדם מבוגר שביקש לא למסור את פרטיו ושלא יקשרו אותו לאירוע.

טו. מזכרים נוספים המזהים את אביו של המשיב כמי שנכח לצד המתלון בבית החולים.
דיון והכרעה

14. הערה מקדימה הדין להלן עוסק בשאלת ראיות לכאורה לעבירות המיוחסות למשיב, אזכור התנהלות אביו של המשיב מובא אך ורק לשם בחינת הראיות למיוחס למשיב.
15. לאחר שבחנתי את גרסת המתלון אני מוצא כי אין בגרסה סתירות ופרכות, בוודאי לא משמעותיות ועל כן, די בגרסתו של המתלון לבסס קיומן של ראיות לכאורה. גרסת המתלון היתה מלכתחילה כי נדקר וכי הדוקר החזיק סכין . כך מסר לחבריו, לאנשי הרפואה ולמשטרה, תוך שהסתיר את זהות המשיב ושיקר לשם כך (חקירתו התקיימה לאחר ששוחח עם אביו של המשיב ובעת שהאב שוהה מחוץ לחדרו בבית החולים), הגם שנקל להבין כי ידע את זהותו של הדוקר (ראו שאלות החוקר בסוף עדותו הראשונה של המתלון וכן דבריו של החבר מאיר בעדותו, סמוך לאחר האירוע).
16. המתלון נמנע, כאמור, מלמסור את זהות האדם עימו התעמת, אפשר שעשה זאת מתוך רצון לגונן על המשיב, בשל הקשר החברי ביניהם ואולי גם מתוך מחשבה כי ניתן יהיה להגיע להבנה ולסיים את האירוע ללא מעורבות המשטרה. כך או כך, תוך פחות מ-48 שעות, חשף המתלון כי מי שהתעמת איתו ודקר אותו הוא המשיב, כאשר שוחח עם איש משטרה ביום 21.11.24 ומסר לו כי מדובר בחבר וכי אביו של החבר הגיע אליו באותו הלילה לבית החולים (זהותו של האב כבר היתה ידועה למשטרה). בחלוף יומיים נוספים מסר המתלון את שמו של המשיב באופן מפורש. התנהלות זאת אינה פוגמת בזיהוי המשיב כדוקר ובעצם התרחשות הדקירה.
17. ישנם חיזוקים למטרת הסתרת הזהות של המשיב כמי שהתעמת ודקר את המתלון, בגרסתו הראשונה של החבר מאור, בגרסאותיהם המאוחרות של החברים מאור ואיתי, בשיחה המוקלטת ואף בגרסת המשיב ואביו.
18. יתרה מן האמור, המשיב לא חולק על כך שהוא זה שבנוכחותו התרחשה אותה פציעה - המשיב תיאר כי בסוף העימות המתלון צעק ואחז במותן וכך גם מעידים החברים. שיחת הטלפון מהמשיב אל המתלון בעוד המתלון בדרכו לבית החולים מחזקת את זהותו של המשיב כפוגע וכך גם הגעת אביו של המשיב אל המתלון ושהייתו לצד המתלון, תוך שהוא מבקש שלא למסור את זהותו לשוטרים ושלא לקשור אותו לאירוע.
19. אשר על כן הסתרת זהותו של הדוקר בתחילה וחשיפתה בהמשך מוסברת מתוך מכלול הראיות בחומר החקירה ואינה מהווה כרסום בגרסת המתלון.
20. בשולי הדברים, לא מצאתי כי העובדה שהתלון לא זיהה את ידית הסכין השבורה, שנמצאה בחדרו של המשיב, כסכין שימשה את המשיב באירוע, פוגמת בגרסת המתלון או בזיהוי של המשיב כדוקר, בוודאי שעה שאין ראיה ישירה הקושרת את אותה ידית סכין לאירוע.
21. לא מצאתי כי קיים כרסום בגרסת המתלון ביחס לכך שנדקר באמצעות סכין. אדרבא, גרסתו ברורה ועקבית בכל אמרה שמסר לחבריו, למשטרה ולאנשי הרפואה באשר לאופן הפציעה שנגרמה לו (דקירה) ובאמצעות מה (סכין). עצם התרחשות הדקירה הוכח במידה מספקת לשלב זה ואף מעבר לכך. תמונות הפציעה והדו"ח הרפואי מלמדים כי הפציעה חדה, חודרנית, שוליה נקיים, ללא פצעים מסביב, אלו משתלבים היטב עם הגרסה העקבית של המתלון, ואין צורך בחוות דעת פתולוגית לשלב זה ובכלל. מנגד, קשה מאוד להלום כי הפציעה, כפי שתוארה בדוחות ונראית בתמונות, נגרמה בשל נפילה על שטח המכוסה חצץ, כטענת המשיב.
22. גרסאות חבריו של המתלון תומכות בתיאור האירוע כפי שסופר על ידי המתלון, אף אם החברים לא ראו את הדקירה בעצמם, די בדבריהם על כך שהמשיב חזר להתעמת עם המתלון וכי המתלון צעק במהלך העימות, חזר פצוע ומיד מסר כי נדקר. גם בעניינם של החברים ההימנעות מלמסור את שמו של המשיב משתלבת עם מכלול הראיות, על רקע קשרי החברות ביניהם, ולא מאיינת את גרסתם.

23. לא מצאתי בעובדה שהמתלון לא אומר מפורשות, בשיחה המוקלטת ובעימות, כי אביו של המשיב דרש ממנו לא להגיש תלונה והציע לו כסף, כנתון המחליש את גרסת המתלון. המתלון הקפיד לציין בעימות כי אביו של המשיב לא דרש ממנו במפורש להימנע מהגשת תלונה או הציע לו כסף. מעיון בתמליל השיחה המוקלטת ביניהם עולה כי שני הצדדים מדברים באופן מרומוז ומנהלים שיחה עמומה על הסכמה שתביא תועלת לכל אחד מהם (שקט ורגיעה לאביו של המשיב ותיקון למתלון). לפיכך אפשר ודבריו של המתלון באשר להצעות האב, משקפים את מסקנותיו מתוך השיח העמום, אעיר בזהירות כי יש להם על מה לסמוך בתמליל השיחה ואידך זיל גמור.
24. יתרה מכך השיחה בין המתלון לאביו של המשיב תומכת בהחלט בזהות המשיב כפי שפגע במתלון וכי בעקבות זאת נוצר הצורך ליישב את ההדורים. על אף שהדקירה איננה מוזכרת במילים מפורשות אין בכך כדי להחליש את גרסת המתלון כי התרחשה דקירה.
25. לא מצאתי להידרש לטענות מדבר מחדלי חקירה (אי תיעוד הזירה) מקומן של טענות אלה בהליך העיקרי (בש"פ 4698/20 פלוני נ' מדינת ישראל (16.8.2020)). ממילא אין באי תיעוד הזירה כדי לפגום בעצם קיומן של ראיות להתרחשות דקירה ולהחזקת הסכין על ידי המשיב. (בשאלת משקלן של מחדלי חקירה אשר אינם יכולים להביא לספק רציני בראיות במסגרת ההליך העיקרי ראו ע"פ 9306/20 מארון ברגות נ' מדינת ישראל (29.4.2021)).
26. למעלה מן הצורך אציין כי המתלון מסר על איומים בגרסתו בשיחה עם החוקר ביום 21.11.24 ובעדותו ביום 24.11.24 ואף לכך יש חיזוק בגרסאות חבריו, כך שלצורך ראיות לכאורה לעבירה זו, יש די.
27. לאור כל האמור, אני קובע שקיימות ראיות לכאורה לכל העבירות המיוחסות למשיב.
28. לא התקיים דיון בשאלת עילת המעצר והחלופה, לפיכך ובטרם תתקבל החלטה נוספת, אפשר לצדדים לטעון בעניין.
- נקבע לדיון לפניי ביום 8.12.24 שעה 14:30. (תיק החקירה יוחזר למבקשת במהלך הדיון)
- המשיב יובא על ידי שב"ס
- ניתנה היום, ה' כסלו תשפ"ה, 06 דצמבר 2024, בהעדר הצדדים.